

מסכת תמורה

פרק ז משנה ו

כָּל הַקְדָּשִׁים שֶׁנִּשְׁחָטוּ חוּץ לְזִמְנוֹ וְחוּץ לְמִקְוָמוֹ, הֵרִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁם תְּלוּי, יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, יִקְבֹּר. חֲטָאת
הַעֹזֵף הַבָּאָה עַל סֶפֶק, תִּשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, יִטְלָנָה
לְאַמָּה. כָּל הַנִּשְׁחָטִין לֹא יִקְבְּרוּ, וְכָל הַנִּקְבָּרִים לֹא יִשְׂרָאֵל. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם רָצָה לְהַחֲמִיר עַל עֲצָמוֹ לִשְׂרָאֵל אֶת הַנִּקְבָּרִים,
רִשָּׁאִי. אָמְרוּ לוֹ, אֵינּוּ מִתֵּר לְשָׁנוֹת: